

HOMILY ON THE LORD'S ASCENSION 28.5.2020

موعظه درباره صعود خداوند 28.5.2020

(برای یکشنبه 31.5.2020)

با صعود عیسی مسیح به آسمان ، ممکن است که ما فکر کنیم شاگردان وی از جدا شدن از او ناراحت بودند. تا آن لحظه ، خداوند با آنها بود. او با آنها صحبت کرد ، و آنها صدای او را شنیدند. حال او رفته است ، و آنها دیگر او را نمی بینند! اینگونه است که صعود به چشمان انسان می نماید. اما اگر از طریق چشمان روح ، که توسط روح القدس روشن شده است ، به آن نگاه کنیم ، آن را بسیار متفاوت می بینیم. صعود جدایی یا پایان نیست، بلکه ادامه رستاخیز خداوند است. در این نور ، آن به شادترین واقعه تبدیل می شود. این تحقق رسالت خداوند ما عیسی مسیح است ، که بخاطر آن انسان شد و وارد جهان گشت.

در زمان عید تبشیر بود که شخص دوم تثلیث اقدس ، یگانه پسر مولود خدا ، بشریت را پذیرفت و "از روح القدس و مریم باکره تجسم یافت و انسان شد." بنابراین عیسی مسیح ، مولود از مریم مکرم، خدای کامل و انسان کامل است. به عنوان خدا-انسان ، او صلیب را برای پاکسازی ما در آغوش گرفت ، دفن شد و قیام کرد ، و سرانجام ، در هستی متحد خود ، به آسمان صعود کرد. خداوند در جلال خود ، به طور کامل خدا و انسان، به دست راست پدر نشسته است. ما در نماد ایمان (اعتقادنامه)، هر وقت می گویم "من ایمان دارم ..." این را اعلام می کنیم.

این واقعیت که عیسی مسیح ماهیت انسانی ما را به خود گرفت و مانند ما انسان شد ، از اهمیت فوق العاده ای برای همه ما برخوردار است، که به او به عنوان خداوند و خدا اعتقاد داریم.

حقیقت تجسم خداوند برای همه کسانی که به مسیح به عنوان خداوند و خدای ما اعتقاد دارند از اهمیت بالایی برخوردار است.

ما ارتدوکس ها با تعمد خود، مسیح را پوشیده ایم و با عشاء ربانی با او متحد هستیم. از آنجا که ما ایمانداران با بدن انسانی مسیح که او با آن صعود کرده است متحد هستیم ، ما نیز یک روز به آسمان صعود خواهیم کرد تا با او باشیم.

آیا ما این افتخار بزرگی را که خداوند به ما عطا می کند، درک می کنیم؟ آدم در نافرمانی خود فردوس را از دست داد. پسر خدا به عنوان آدم جدید آمد و با طبیعت انسانی ما متحد شد و ما را با خود به فردوس آسمانی می برد. خود خداوند به شاگردانش گفت ، "من می روم تا مکانی را برای شما آماده کنم" (یوحنا 14: 2) ، به معنای صعود او به آسمان. وی در آیه بعدی می گوید: "شما را برداشته با خود خواهم برد تا جایی که من می باشم شما نیز باشید." با این می توانیم درک کنیم که مسیح راه را برای ما به آسمان باز کرد تا بتوانیم با او زندگی کنیم. خداوند گفت ، "آنانی که مرا تکریم نمایند، تکریم خواهم نمود" (اول سموئیل 2: 30). کافی است که ما از تعالیم قدیس پولس پیروی کنیم: "خدا را به بدن و روح خود، که از خدا هستید، تمجید نمایید" (اول قرنتیان 6: 20). این تصمیم ما است که آیا می خواهیم در معراج خداوند شرکت کنیم یا نه. ما باید تصمیم بگیریم که خود را از هواهای نفسانی ، که ما را با لذت های زمینی به بردگی می گیرند ، آزاد کنیم و از زیر بار گناه رهایی یابیم. به این ترتیب ، می توانیم بالا رویم تا به تخت فیض خدا برسیم.

بیباید عمیقاً در این مورد تأمل کنیم. مسیح فقط از آسمان فرود نیامد تا برخی تعالیم را به ما بدهد و سپس ما را ترک کند! او آمد تا با ما ارتباط برقرار کند ، و ما را آماده سازد تا در آسمان با او باشیم. او با صعود خود، صعود ما را نیز تضمین کرد. به همین دلیل است که این روز با

شادی بسیار جشن گرفته می شود! شاگردان مقدس اولین کسانی بودند که این امر را احساس کردند ، همانطور که قدیس لوقای انجیل نگار در پایان انجیل خود می گوید: عیسی "دستان خود را بلند کرد و ایشان را برکت داد. و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا گشته، به سوی آسمان بالا برده شد. پس او را پرستش کرده ، و با خوشی عظیم به اورشلیم بازگشتند. و پیوسته در معبد مانده و خدا را تمجید نموده و حمد و سپاس می گفتند" (لوقا 24: 50-53). ما نیز از این وقایع شادمان می شویم زیرا با مسیح ، بشریت ما بالا رفته است ، که با رستاخیز و صعود اکنون برای ما امکان پذیر است. هیچ چیز نمی تواند این سعادت روحانی را از قلب های ما براند ، نه توهین ، نه حملات شریر یا خطاها و اشتباهات خود ما. برای افرادی که اعتمادشان به خداوند رحیم است ، ترس در قلب جایی ندارد. آنجا که ایمان و امید وجود دارد ، ناامیدی نمی تواند وارد شود.

خواهران و برادران عزیزم ، باشد که ما به طور مداوم سرود بخوانیم و خداوند را تمجید نماییم ، همانطور که رسولان مقدس بعد از صعود خداوند انجام دادند ، برای شکر گذاری بابت هر آنچه برای ما انجام داده و همچنان انجام می دهد. برای نعمتهای بزرگی که او هر روز به ما می دهد و مهمتر از همه این که او را شکر نماییم که انسان شد و با عشق قربانی شد ، و بشریت را تجلیل می کند و برای هر یک از ما نجات و صعود مان به آسمان را تأمین می نماید.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه

